

מסורת הש"ס

6 קדושין מה: וינמסו
ק.ו. (ב) ונקמן ט.ו.
ג) לקמן לה: ונמסו.
ד) ויני מוס טוה מ.
ה) וני מוס טוה מ.
ו) וני מוס טוה מ.
ז) וני מוס טוה מ.
ח) וני מוס טוה מ.
ט) וני מוס טוה מ.
י) וני מוס טוה מ.

תורה אור השלם

1. אם קאן יקאן אביה
לקחה לו ספק ישקיל
במחר הבתולות.
שמיט בכ טו

גליון הש"ס

נב' החכמים הקני להם.
עין סנהדרין פ"ב ד"ה ז' מילת של ע"ג

מוסף רש"י

בסעודה. טעמה שפאן
ירמיהו פ"ו. כסף ישקיל
ממחר. הבתולות.
תשמיש ספק המפורשים
נמלמס את המעולה ולמנו
כס וכו'. וכו'. שידא
זה. משפטי ממחר
הבתולות. ומחר
הבתולות. יקיל שקלים.
כזה. שממנו יקיל וכו'
וטו. מועתה קפוטקיא.
גדולת ופיקולת וכו' פל
פ"י (קפ"ט ע"ג).

תוספות ר"ד

אמר רב נחמן אמר שמואל
מסור רבי ב"א חכמים
תקני להם לבנות ישראל
לבחלה מאתים ולא למנה
גמול ויהי וינמסו שם
אמר פתח פתח וכו' וכו'
נאמן א"כ מה הפעולה
חכמים בחקתם. א"ר
חזקתן כן אדם טוה
בסעודה ומפסידה. פי'
הטור אין לחוש שיטען
ך ק' אלא באמת אשם היה
שנאה ממחילה לא היה
טוה בסעודה לכתובה
ומפסידה וכו' וכו' וכו'
נאמן א"כ מה הפעולה
מחילה [היה] מגרשה
הנאמן פי' אמת הבעל
היה נאמן בפעולה וכו'
כו' על הפתח הבעל
אמר פתח פתח וכו' וכו'
ויהי וינמסו לא כי אלא
פתח נאמן בכמה וכו' וכו'
טענו טענות ברי זו הבעל
מתיקן אבל א"כ היא
סודה ליה אין פתח פתח
בנאמן אבל חזקתן נאמתי
ונסתתה שדן או מוכח
עין אור איתא ל' תשובה
ואמר אמר שמא ע' ש'
שלא איתתין ויהי מקחי
מקח טענת כיון דאית
טענת דאי ואיהו ספק
איו נאמן כדאמר לקמן
דספק שמואל הלכתא
כרב בגמליאל דאמר אדעה
נאמתי ולא קשיא דרסמאל
אשמואל דלא דמי חזרי
שעתייה להודי דהבא טענו
כרי וכו' והחם טענו
כרי וכו' וכו' וכו' וכו'
וחזקתן. פי' מינו דאי
כע אדר מוכח עין א"י
החזקין ליה אין פתח פתח
בכונה וכו' וחזקה נפטרה
בכונה וכו' וחזקה נפטרה
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

חכמים תקנו לגשה כו'. כלומר אי הואי כתובה דלורייתא לא
הוי נאמן להפקיעה אלא בעדות ידועה אבל כתובה חכמים מיקניה
הס אמרו והס אמרו הס שמיקוה אמרו שהוא נאמן להפקיעה קף
בענתה פתח פתוח: א"ר. שדיר לה הפקיעה: מה הויעלו חכמים
בפקיעתן שפקתו לה כתובה: חזקה
אין אדם טוה כסעודה כו'. אין
לחוש שיטען אדם כן אלא בנאמתי
שם היה שונא אותו ממחילה לא
היה טוה כסעודה וינסה ומפסיד
סעודתו חסג אלא היה מגרשה
ממחילה: אלא מן סופירות. אס
נאלת לגבות כתובהה ויט לו עידי
יהי עידי וינמסו אינה יוכלה לומר
מן לי עידי או צווינו בשווייה אלא
אס צל לימן לה ויבורת בשווייה ימן:
אמר קנסא. כלומר מרי פשע דקא
קנסתין ליה: מן ספורה. מכסף
ישקול דלקמן: כסף ישקול. במספה
נאמר: כסופר הכפולום. האמור
נמלמס את הכחולה וכו' (כס) קנסו
הכחוי ז' כסף נשיל מוכר בתוליה: שיש
אזה זה כסופר הכפולום. הקס
הכחוי קנס המספה לקנס האונס מה
הלן ז' אף כלן ז' ומה כסף האמור
כלן שקלים דכמי ישקול אף הלן
ישקיל דלא מנמסו ימנא: מנאן
מכיו. מדקרי לה מוכר: נטון לה
ממנו קפוטקיא. פתח פתח
מן נשא אשה נאי' וגירשה בקפוטקיא
נטון לה ממשות א"י עין קלות נשא
אשה בקפוטקיא וגירשה נאי' נטון
לה ממשות א"י עין הכחוי ככחוי
דלוינן לקולא רכנגי' נטון לה
ממשות בקפוטקיא ששפענד כן
כשאר מלוה דקסבר כתובה דלורייתא:
אפסובו כופרי. הלכותיו מלקות
במלקות מרייה כל קל שיש כן
עולותן כמין קולין דלמרייה כוכס
(דף ג.) ולימא כופרא דרבי דכרי
נעט כתיב: "בכרבתא תניטל ליה.
וזוט העיר הזאת ששמה מברכתא
כטובות ושוככות תמיד לפני לזוט
מאחר שהוא נקי בפתח פתוח: כלומר
לא מהימן ומסבינו ליה כופרי על שמענו
פניו. נשוי מהימן ולא מסבינו ליה
בכרבתא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ככהני עיניו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ככהני עיניו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ככהני עיניו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'

אמר רב נחמן אמר שמואל החכמים תיקנו כו'. משמע לכחזה
דכרנן וכן נהאשה רבה וינמסו פט. ואס) גבי אין לה כתובה
קאמר מרי טעמא תקינן לה רבנן כחזרה שלא האת קלה בעיניו
להנליה כו' אלמא סתמא דש"ס סבר דכתובה דרבנן וקשה דנהגו
לכתוב בכחיה כסף וזי מאלת דמו
לכי מדלורייתא ואורי' דלמדין
הכש"ג דמתני' דפרק במלה (דף ק):
דמיי' לה נמי בכחיה דאמר נטון לה
ממעוה קפוטקיא דקסבר כתובה
דלורייתא וקול' כרש"ג בשמנו
ועוד אורי' דלא קיימא לן כר"ג
דלשכחנא רב אשי דהוא גמלא
דפליג עליה דמתחילן לממסו כרימא
(דף י.) מני כל שלא מוסתק אינו
יכול לטעון טענת בתוליה אלמא
דמי' לשמא משקל ולא למדין
ומפסידה אן פי רבינו יצחק בן רבנו
מאר דרב אשי פליג דכרנן נחמן והא
לדמדין כהאשה רבה וינמסו פט.
ואס) מ"ט תקינן רבנן כתובה הי"פ
מ"ט תקינן רבנן כתובה הי"פ דתקינן
כנון באלמנה שלא מהא קלה בעיניו
להנליה הי"פ תקינן שלא יהא לה כרי
שמהא קלה בעיניו להנליה:
חזקה אן אדם טוה כו'. מיימ
מינא כשאת כהן או
כפומה מני' דמיתקא עליה הילכן
כיון דמפסידה נאמן ולמ"ד נמי לקמן
כנסה כחוקה נאמתי וכו' וכו' וכו'
אין לה כתובה כלל נחא דהשחא נמי
מפסידה שהי מקח טענה הוא אבל
למ"ד יש לה כתובה טענה לא מפסיד
מידי אלא שאל המפקדה לא כפומה
מנה אלא הסעודה לא מפסיד ואמאי
מקינן ונראה דלא מהימן:
הואיל ותקנת חכמים היא א'
תבה כו'. מימנה דל"מ
אית ליה לקמן פתח דא"ר
(ט: ואס) דכתובה דלורייתא וכו'
הנחקין וינימן מה: ואס) אמרי' דקסבר
ר"מ דכתובה אשה בעינייה טמוס
מינא וכיון דהואיל דלורייתא דינה
בעידיה דנפקא לן כריש ב"ק (דף ה.)
ויכולן ככותב לשלם ממיטב דלמיה חמת
ועוד דלא מישתמטי מנא בשום מקוס
דאית ליה כתובה אשה ממטללי
אלא לר"מ דלמדין ככל דוכתינן
(וינמסו ט.) הא מני ר"מ היא דלמדין
מטללי משמעדיה וכחמה ולמ"ד
דלורייתא אמאי לא גבי ממטללי
כמו נחקין כיון דמתחילן ליפין וי"ל
דעממא שלא ירשו מהן בני אדם אס
יטרוטו למכור עידיה או ממטללי
וחשו כדי שיקפלו עליהן בני אדם:
גורנן ד' טענות קפוטקיא. מימה
לר"י מה ריח הוא לה שנותן
לה מאומת ממשות מ"מ אינו טמון לה
אלא שזה נ' שקלים ואס היינו אומרים
לדעולס גרין לימן לה שקלים

עין משפט
נר מצוה

נב א מ"י פ"ח מ"א
אשמואל ה"ל א סמג
עין מה עושים אה"ע פי'
מה פ"ב א ספרי ז'
נב ב מ"י פ"ח מ"א
אשמואל ה"ל א סמג
עין מה עושים אה"ע פי'
מה פ"ב א ספרי ז'
ג ד ג מ"י פ"ח מ"א
אשמואל ה"ל א סמג
עין מה עושים אה"ע פי'
מה פ"ב א ספרי ז'
ד ג ד מ"י פ"ח מ"א
אשמואל ה"ל א סמג
עין מה עושים אה"ע פי'
מה פ"ב א ספרי ז'

תוספות ר"ד
שהוא מתחילן בה אבל
להציא מן פתח פתח אית
נאמן בעיניה. וכן דרכי
יצחק ו"ל חזקתן לאין
דקאמר הי"פ לעין מנה
מאיתם אבל להסתפק לו
הורמן טעמא דמסבר
הוא ולא תקינן רבנן אלא
מנה מאיתם אבל תופסה
איהו כהן לה ממשות
הילכן לא מהימן: תנא
הואיל וכן דכחמה היקין
חכמים היא לא תתבה אלא
מן הרביות. פי' אם באת
לגבות בתוכה יש לו
עדיה בעיניה ויבורת אין
ויכלה לומר תן לי עידי
או צווינו וכשירה אלא
יבורת נטון לה וכו':
רבינן אמר כתובה אשה
מן היתור. ופי' ארבינן
הי והא תניא ספק
ישקול כסופר הבתולות
מכאן ספקו חכמים
לכתובה אשה מן היתור.
רבינן אמר כתובה אשה
אינה מהי' אלא מדברי
סופריה איפק וכו' וכו'
ראביה בחייאתא איפק
קיימת. דהא שפקין ליה
לרבינן דאמר כתובה
אשה דלורייתא פי' דהן
כפי כחיה דמלקותין וכו'
אשה באי' וכו' עידי
אמר נטון לה ממשות
קפוטקיא פי' ששעבי
הן כשאר מלוה דקסבר
כתובה דלורייתא. פי'
כסופר: היות דאת
מקינן דרב נחמן אמר
פתח פתח מציאתא אמר
להו ר"ג אסבורה כופרא. רב
פי' הלקוחה בחייה שפך
דקי שיש בהן עקבות כפי'
קצי: מברכתא תביט
ליה. פי' וזוטת ספקות
היו חכמות לו ספקר
בפתח פתח. והארי'
האמר וכו' נאמן. נאמן
ומסבינו ליה כופרא. רב
אמא משני כאן כופרא
כאן בנשוי בחור לא
מדין ומפסידן ליה כופרי
נשוי מדין ולא ספקר
ליה כופרי: היות דאת
לקימה דר"ג א"ל פי'
מצאתי. א"ל שפא היות
אכשול לך משל למה
הדבר דומה לאדם שמהלך
באישון לילה ואפילה
היה מצאו פתח לא
היה מצאו ענול. פי'
הניעו לפתח כיון דמדין
ויש בו המפסיד מלפניה.
וכשמסין אורי' דוצרין
נאמן. ואי קשיא האיכא
שיא ליה. והא אבון לעיל
האמר פי' פ' מצאתי חכמים
לאסודר עליו. תשובה א'
היה מחר ליה כרי לי'
שלא הויה היות אסודר
עליו. אבל כיון דשקיק
הנסי' ר"ג מחזק דברי
מכספיקא ליה ואין מעוה
טענה בחורה ולפיכך שיא
עליו: